

Vlaams
Parlement

vergadering **C242**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 21 mei 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de mogelijke overdracht van BRONKS aan de Vlaamse Gemeenschap – 1982 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de plannen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie met BRONKS – 1997 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het jeugdtheater BRONKS – 2040 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de mediadeals van cultuurhuizen – 2056 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de erkenning van nieuwe sociaal-culturele bewegingen – 2109 (2014-2015)	13

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de mogelijke overdracht van BRONKS aan de Vlaamse Gemeenschap – 1982 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de plannen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie met BRONKS – 1997 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het jeugdtheater BRONKS – 2040 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, dames en heren, de meesten kennen BRONKS, maar ik wil het toch een beetje schetsen. Het Brussels jeugdtheater BRONKS bestaat al sinds 1991. BRONKS staat voor BRussel Onderwijs KunSt en vervult zijn taak al jaren met verve. Het biedt niet alleen mogelijkheden voor de Brusselse ketjes, het heeft daarnaast ook een uitstraling die ver buiten Brussel reikt. Vorig jaar won het theaterhuis nog de Vlaamse Cultuurprijs voor Cultuureducatie.

Zeventien jaar lang heeft BRONKS een nomadisch bestaan geleid. In 2009 kwam daar een eind aan met de bouw van het prachtige gebouw op de Varkensmarkt. Dat had een kostprijs van 10 miljoen euro, waarvan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) zowel financier als bouwheer was. Dankzij de originele constructie werd het in 2011 genomineerd voor de prestigieuze architectuurprijs Mies van der Rohe. De prijs werd niet gewonnen, maar de nominatie was toch al een hele prestatie. Het gebouw heeft wel een aanzienlijke exploitatiekost, namelijk 250.000 euro per jaar.

VGC-Collegelid Pascal Smet stelt voor om het jeugdtheater over te dragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Volgens de kranten zou u alvast openstaan voor een gesprek. Hiermee zou de Vlaamse Gemeenschap een last van de schouders van de VGC halen en zelf een van de belangrijkste cultuurhuizen in Brussel volledig onder haar hoede nemen.

Minister, u kent het huis zeer goed en zat tot voor kort ook in de raad van bestuur. Klopt het dat u openstaat voor een mogelijke overdracht van BRONKS? Hebt u hierover al contact gehad met de heer Smet in het sectoraal overleg? Welke financiële implicaties zou dit hebben voor de Vlaamse Gemeenschap? Moeten we meer kosten dragen? Is het een voordeel voor de VGC? Past de overdracht van de infrastructuur van BRONKS naar de Vlaamse Gemeenschap in een algemene politiek waarbij gebouwen worden overgedragen in deze of gene richting?

– De heer Wilfried Vandaele treedt als voorzitter op.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, ik sluit me aan bij de heer Poschet over de waarde van BRONKS. Daarover moeten we niet discussiëren. Momenteel zijn zowel de VGC als de Vlaamse Gemeenschap subsidiënten van BRONKS.

Minister, is er reeds overleg geweest tussen u het bevoegde collegelid, de heer Smet? Is er op korte termijn overleg gepland om deze discussie uit te klaren?

Wat is de exacte vraag en bedoeling van het College van de VGC? Wat is uw standpunt ten aanzien van een overname van de exploitatie van BRONKS door de Vlaamse Gemeenschap? Bent u dit idee genegen? Waarom wel of niet? Ziet u een tussenoplossing?

De voorzitter: Dat zijn zeer intelligente vragen, mijnheer Meremans. Ik ben ervan overtuigd dat ook de vragen van mevrouw Idrissi minstens even intelligent zullen zijn.

Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Absoluut, voorzitter.

Op 23 april verscheen op brusselnieuws.be het bericht dat "de armlastige VGC van Bronks af wil". Dat bericht moeten we nuanceren. De VGC wil niet van BRONKS af, maar wel van het exploitatietekort dat BRONKS de afgelopen vijf jaar met zich meedroeg. Collegelid Smet maakte daarvoor in 2015 nog 30.000 euro extra vrij. Vanaf 2016 wordt dat jaarlijks 50.000 euro, extra structurele middelen dus in vergelijking met de vorige legislatuur.

Tegelijkertijd heeft de VGC aan u gevraagd om het gebouw en de bijhorende exploitatiekost zoals een aantal andere cultuurhuizen in Brussel, in eigendom te nemen. Graag had ik van u vernomen hoe u tegenover deze vraag staat. Wat zijn uw plannen met de culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel? Hoort BRONKS daar volgens u bij? Hoe verhoudt de financiering van BRONKS zich tot de financiering van vergelijkbare huizen zoals de KOPERGIETERY of HETPALEIS? Kunnen, in een billijke verhouding met bijvoorbeeld de KOPERGIETERY of HETPALEIS, middelen vrijgemaakt worden om de exploitatie van BRONKS over te nemen zonder dat dit ten koste gaat van de werking?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, gaat het louter over de overdracht en exploitatie van het gebouw? Wat zijn hiervoor de opties vanuit het Vlaamse niveau?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, ik begin met een algemene inleiding. Ik wil deze vragen om uitleg in een bredere visie op de culturele infrastructuur plaatsen. Die visie baseer ik, zoals aangekondigd in mijn visienota Kunsten, op een degelijk overzicht van de infrastructuur.

Er zijn namelijk zeer grote verschillen tussen organisaties op het vlak van infrastructuur. Sommigen beschikken over eigen infrastructuur. In andere gevallen stellen gemeenten, provincies, de Vlaamse Gemeenschap enzovoort infrastructuur ter beschikking.

Zoals ik in mijn visienota heb geschreven, wil ik in verband met de subsidiëring een beeld hebben op het onderscheid tussen enerzijds de vaste kosten voor exploitatie en infrastructuur en anderzijds de variabele kosten voor de respectievelijke receptieve en productieve werkingen.

Ik wil de door de VGC geuite vragen, wensen en mogelijkheden in een Brussels perspectief plaatsen. De situatie in Brussel vormt een zeer specifiek onderdeel van de infrastructuur. In Brussel wordt immers reeds heel wat infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap door kunstorganisaties geëxploiteerd. Organisaties als de Ancienne Belgique, het Kaaitheater, de Beursschouwburg of ROSAS en P.A.R.T.S. hebben elk een specifieke geschiedenis waarmee rekening moet worden gehouden.

Daarnaast is de situatie in Brussel ook specifiek omdat ik als minister van Brusselse Aangelegenheden een methodologie voor het beleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel wil starten. We hebben daar gisteren in de commissie Brussel nog van gedachten over gewisseld.

Ik wil de Vlaamse ministers die voor de gemeenschapsaangelegenheden bevoegd zijn met hun collega's in het College van de VGC samen rond de tafel brengen. Tijdens een ministerraad van de Vlaamse Regering eind maart 2015 heb ik hierover een mededeling gedaan. Ik heb dit gisteren in de commissie Brussel toegelicht.

De opzet houdt in dat ik twee werven wil starten. In de eerste werf zal aan een algemeen en generiek afsprakenkader tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC worden gewerkt. In de tweede werf breng ik de functioneel bevoegde ministers en collegeleden samen voor bilateraal overleg. Dit past in een agenda die een regelmatig politiek overleg tussen de Vlaamse Regering en het College van de VGC alsook een permanent ambtelijk overleg tussen de administraties van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC inhoudt. Dit laatste overleg is dan de taskforce. De politieke overheden bepalen de agenda en de administraties voeren die agenda in onderling overleg uit. Dit is volop in voorbereiding.

Deze opzet vertrekt van een driedelige achterliggende vraag. Wat zijn de gemeenschappelijke strategische doelstellingen van het beleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel? Welke overheid doet wat om de gemeenschappelijke doelstelling uit te voeren? Wat zijn de meest doeltreffende, legitieme en transparante legistische en financiële middelen om de doelstelling te bereiken?

Als minister van Cultuur ga ik uiteraard in op mijn eigen oproep als minister van Brusselse Aangelegenheden. Mijn kabinet zit rond de tafel met het kabinet van minister Smet, binnen de VGC bevoegd voor het cultuurbeleid.

Ik overloop even de basis voor de oefening tijdens deze fase. We brengen de punten in de beleidsnota Cultuur en Jeugd van de VGC samen. Minister Smet kijkt hiervoor naar de Vlaamse overheid. We brengen tevens de aankomende nieuwe Vlaamse regelgeving samen die mogelijk een repercussie op de VGC of op de Nederlandstalige Brusselaars kan hebben. Aangezien minister Smet de vraag in verband met BRONKS in zijn beleidsnota expliciet heeft vermeld, ga ik ervan uit dat hij dit beleidsonderwerp tijdens deze bespreking aan bod zal brengen.

Mevrouw Idrissi, ik kan me eveneens voorstellen dat BRONKS gewoon een item is. We hebben het er tijdens de bespreking van de begrotingscontrole ook over gehad. De Luisterpuntbibliotheek, de infrastructuur in de Schildknaapstraat en wellicht nog andere items zullen ook aan bod komen.

De vraag moet in het geheel van de Brusselse culturele dossiers worden benaderd. Als vertrekpunt gebruik ik daarvoor de vragen die ik net heb vermeld. Ik kan dit concretiseren. Kunnen de verantwoordelijken voor het cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap en van de VGC elkaar vinden in het geheel van dossiers die ten gevolge van deze aanpak aan bod zullen komen? Heeft BRONKS een lokale Brusselse missie of een hoofdstedelijke uitstraling ten aanzien van de hele Vlaamse Gemeenschap? Is een verandering van overheid logisch in vergelijking met de positie van de rest van de Brusselse culturele instellingen? Is een verandering van overheid logisch in vergelijking met de positie van de rest van de culturele instellingen in Vlaanderen? Kunnen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap elkaar op financieel vlak vinden? Is een overdracht voor de Vlaamse overheid mogelijk?

We bevinden ons, met andere woorden, nog maar in de fase van de vragen. Ik ben het op dit vlak volledig eens met minister Smet. We hebben het er al over gehad. We zullen dat in alle rust onderzoeken. In het beste geval zullen een

aantal verschuivingen plaatsvinden. In het slechtste geval zal misschien helemaal niets gebeuren. Dat hoeft ook niet slecht te zijn.

Dit is tevens het standpunt van minister Smet. We hebben in december 2014 al een eerste contact gehad. We zullen binnen een kader gezamenlijk een lijst met wensen en visies opstellen. Vervolgens zullen we nagaan of we elkaar kunnen vinden. Dat is trouwens altijd het geval als twee mensen moeten overleggen.

In het licht van de agenda voor een beleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, een onderwerp dat gisteren in de commissie Brussel nog aan bod is gekomen, is een eerste gesprek gevoerd met het kabinet van minister Smet. Dit onderwerp is toen ook aan bod gekomen. Dit gesprek moet nog worden voortgezet. Het is nog te vroeg om te kunnen zeggen welke financiële implicaties een mogelijke overname zou hebben. Alles zou afhankelijk zijn van de precieze afspraken die hierover zouden worden gemaakt.

Indien het vastgoed door de VGC aan de Vlaamse Gemeenschap wordt overdragen, komen de eigenaarsverplichtingen en de hieraan verbonden lasten bij het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) te liggen. De huurdersverplichtingen en de exploitatie worden nergens door het FoCI gedragen en blijven bijgevolg ten koste van het gezelschap.

Dit betekent dat het FoCI de grote investeringen zou uitvoeren en de aan de eigenaarsverplichtingen verbonden herstellingen zou bekostigen. Het FoCI schat deze kosten voor een gebouw met de omvang van BRONKS op minstens 300.000 euro per jaar. Gezien de besparingen bij het FoCI in 2015 zou dit een probleem zijn indien het onderhoudsbudget van het FoCI in de toekomst niet zou worden verhoogd. Bovendien moet het FoCI vanaf 2016 ook voor de eigenaarsverplichtingen van het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (M HKA) instaan. Tot nu toe zijn hiervoor geen bijkomende onderhoudsmiddelen in de begroting van het FoCI opgenomen.

We hebben, met andere woorden, nog andere katten te geselen. Ik bekijk de zaken graag in hun geheel. Vanaf 2017 zullen een gedeelte van de provinciale cultuurhuizen aan de Vlaamse Gemeenschap en waarschijnlijk ook aan bepaalde lokale overheden worden overgedragen. De gevolgen van deze operatie voor het FoCI worden momenteel onderzocht. De conclusies zijn nog niet beschikbaar.

Verder is me gevraagd naar de mogelijke impact op de samenstelling van de raad van bestuur. Deze vraag is nog niet aan de orde. Ik wil er echter op wijzen dat het voor de infrastructuur in Brussel die eigendom van de Vlaamse Gemeenschap is en die door kunstorganisaties wordt geëxploiteerd, niet noodzakelijk is dat de Vlaamse Regering de raad van bestuur samenstelt. Er is, met andere woorden, geen automatisme.

Een laatste, beleidsmatige vraag, niet zonder enig belang, was hoe de financiering van BRONKS zich verhoudt tot gelijkaardige instellingen in Gent en Antwerpen, KOPERGIETERY en HETPALEIS. De werkingssubsidies in het kader van het Kunstendecreet voor deze drie huizen liggen in dezelfde grootteorde van ongeveer 1 miljoen euro per jaar. De situatie wat betreft infrastructuur wil ik dus nader laten onderzoeken, om juiste vergelijkingen te kunnen maken.

Concreet wensen wij voor de zomer tussen de twee beleidsniveaus – en het is ook de bedoeling dat dat gebeurt voor Welzijn, Sport, Inburgering, Onderwijs en Jeugd – een duidelijke inventaris van al die wederzijdse vragen, problemen en dergelijke te maken, en er misschien zelfs al een oplossing voor te vinden, zodat we in het najaar de taskforce verder kunnen belasten met de uitvoering ervan.

De vraag van collega Smet is niet zonder grond, gelet op de voorgeschiedenis van het exploitatiegegeven – lees: exploitatietekort – van het gebouw vanuit de vzw

BRONKS. Ik heb u de contouren geschetst waarin ik deze vraag wil bekijken. Het is evenwel niet zo dat iedere overheid vrijelijk aan ons kan vragen om kosten van hen op ons te nemen. Zo werkt het natuurlijk niet, maar dat zou beleidsmatig ook niet verstandig zijn. De heer Smet vraagt dat overigens ook niet. We gaan dat bekijken in een rustige atmosfeer. We gaan kijken of er, buiten de twee dossiers die ik aanhaalde, nog andere zijn. Ik heb er op dit ogenblik voor alle duidelijkheid geen die ik niet met u wil delen, maar we moeten het bredere cultuurveld in Brussel eens rustig bekijken, niet alleen ad hoc voor één instelling, maar in een breder geheel.

Het spijt me dat ik u niet concreter kan antwoorden, behalve dat mijn wellendheid om dergelijke vragen met collega's te bekijken, zoals steeds groot is.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, bedankt voor uw antwoord. Het sluit eigenlijk naadloos aan bij de vragen van gisteren in de commissie Brussel dan ik had gedacht.

Het is inderdaad belangrijk dat we een goede oefening maken. Ik zou ze bijna een kerntakendebat willen noemen – maar dat woord durf ik niet te veel meer te gebruiken – over wat we willen doen, wie wat gaat doen, en hoe we dat dan gaan doen. Dat is de essentie.

Als ik het goed begrijp, hebt u nog geen functioneel bilateraal overleg gehad als minister van Cultuur met het VGC-collegelid van Cultuur over cultuur, tenzij dat gedekt werd door uw overleg als minister van Brussel. Dat loopt natuurlijk voor een stuk door elkaar. Vorige week heeft de Raad van de VGC de beleidsnota Cultuur van Pascal Smet goedgekeurd. Er is dus wel een basis voor overleg. Ook als minister van Brussel kunt u het goede voorbeeld geven om dat functionele overleg op gang te trekken op een formele manier.

BRONKS wordt ook ondersteund door de stad Brussel en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Hoe moeten zij betrokken worden bij een eventuele overdracht van de eigendom?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Om het in feuilletontermen te zeggen: come and see next week, next month or next fall. Ik vind het logisch dat dit past in een groter geheel, maar als we de problematiek schetsen van wat er op Vlaanderen afkomt en als iedereen inderdaad langskomt met de vraag om over te nemen, dan sta je daar als minister.

Ik kan begrijpen dat u erover praat en bekijkt welke doelstellingen er zijn en wat we samen kunnen doen en wat niet, maar het mag ons niet ontslaan van de taak om iedereen op zijn of haar verantwoordelijkheid te wijzen, ook als lokaal of regionaal bestuur.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, u had net zo goed kunnen zeggen dat u niet op deze vraag ingaat, maar dat doet u niet. U hebt duidelijk het kader geschetst waarin u het debat wilt aangaan. Het debat over wie, wat en hoe kan het best gevoerd worden op basis van concrete dossiers, want dat maakt dat je iets op tafel hebt en dat je niet in het ijle praat.

Ik begrijp dat het bijna een dubbele oefening wordt. Er is de oefening die u wilt maken in de visienota, rond de culturele infrastructuur in Brussel. En daarnaast is er de oefening die u wilt maken met de VGC over wie wat en hoe gaat doen.

Collega Meremans stelt dat iedereen zijn verantwoordelijkheid moet nemen, maar ik denk dat minister Smet dat al doet. Hij heeft immers 50.000 euro structureel ingeschreven. Het is ook heel belangrijk, minister, dat u vandaag niet a priori hebt gezegd dat u hier niet op ingaat. Uw openheid om het debat aan te gaan en de discussie voort te zetten in de juiste context, siert u. Daar dank ik u voor.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Poschet, er is overleg geweest om het algemene kader van de samenwerking VGC-Brussel met betrekking tot cultuur te bekijken. Er is ook kabinetsoverleg geweest om de opstart van de concrete dossiers te bekijken. In de komende weken zal er nog politiek overleg op het hoogste niveau zijn om deze en andere zaken te bekijken. Dat staat dus wel degelijk op de agenda.

Inderdaad, als ik aan collega's met gemeenschapsbevoegdheden in de Vlaamse Regering vraag om hetzelfde te doen, moet ik zeker het goede voorbeeld geven, met plezier trouwens.

De impact inzake heel de bijkomende financiering van de stad en het gewest laat ik hier even buiten beschouwing om de zaken niet nodeloos ingewikkeld te maken. Uiteraard, in een breder kader moet ik ook wel een beetje in het oog houden hoe in andere steden jeugdtheaters van eenzelfde omvang mee door de lokale overheid – dan is het er meestal maar één, hoewel er ook de provincie was – worden gefinancierd. Ik moet gelijke maten en gewichten hanteren.

De specifieke Brusselse invalshoek is er. Tegelijkertijd, zoals mevrouw Idrissi zei, is er een dubbel kader, een breder kader, van de visienota Kunsten en het Vlaamse kader. Maar goed, dat zijn alle parameters die gekend zijn. Hopelijk in de komende weken of maanden daarover meer nieuws.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de mediadeals van cultuurhuizen
– 2056 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Wilfried Vandaele

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, in een artikel op de nieuwssite Apache werden onlangs vraagtekens geplaatst bij de packagedeals die worden gesloten tussen cultuurhuizen en mediakanalen. Bij zulke mediapartnerships worden afspraken gemaakt over sponsoring, advertentieruimte, spotjes, wederzijdse logovermelding enzovoort. De achterliggende idee is dat beide merken elkaar kunnen versterken. Apache onderzocht in hoeverre redactionele aandacht deel uitmaakt van zulke overeenkomsten.

– De heer Bart Caron treedt als voorzitter op.

Expliciete afspraken waren niet terug te vinden, maar verschillende bronnen uit de media- en culturele sector erkennen dat het moeilijk is uit te maken in hoeverre culturele partners beïnvloeden hoe over hen wordt geschreven. Door het opduiken van nieuwe marketingformules is het bovendien vaak niet goed uit te maken of gesponsorde content door de redactie dan wel door de partner is aangeleverd. Er wordt door sommige ondervraagden gevreesd dat de lezer, kijker of luisteraar door deze partnerships geen objectieve informatie meer ontvangen.

Een tweede problematisch fenomeen dat het artikel aanhaalt, is dat media – uit overwegingen qua prestige en efficiëntie – het liefst partnerships aangaan met grote cultuurhuizen, en dan het liefst voor een zo groot mogelijk sponsoringbedrag. Zo wordt het voor de kleinere organisaties of producties erg moeilijk om een deal te sluiten, en volgens sommigen ook moeilijker om aandacht op te wekken.

In Antwerpen dreigde onlangs het mediapartnership tussen Jazz Middelheim en radiozender Klara af te lopen, wegens de besparingsoefening bij de VRT. Er wordt op stedelijk niveau nu nagedacht over een package deal tussen de stad Antwerpen en de VRT, waarbij rond verschillende festivals en andere evenementen kan worden samengewerkt, zodat de ondersteuning wordt gegarandeerd. Dit soort afspraken zou mogelijk een zekere aandacht voor bepaalde kleinere initiatieven kunnen genereren.

Minister, bent u zelf al geconfronteerd met voorgenoemde bezorgdheden in de sector? Zouden de afspraken tussen cultuurhuizen en media transparanter moeten zijn? Vindt u de bezorgdheden van de kleinere cultuurhuizen terecht? Wat vindt u van het idee om package-deals tussen de overheid en de media te sluiten, waarin ook kleinere organisaties opgenomen kunnen worden?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Mevrouw Idrissi, dank u voor uw vraag. Ik ben ook een en ander nagegaan. De artikels waar u naar verwijst, geven inderdaad als startpunt van het onderzoek aan dat er gevreesd wordt dat het onderscheid tussen commerciële en redactionele afdelingen bij mediahuizen te klein is geworden. Met andere woorden, dat bij mediadeals, die worden afgesloten door de commerciële afdelingen, ook redactionele aandacht wordt opgenomen. Dat staat in feite in het eerste artikel.

Als we de artikelenreeks verder lezen, blijkt dat daar weinig tot geen bewijs voor is. Ik lees een kort stukje uit het derde artikel: "We moeten eerlijk zijn: voor dit onderzoek hadden wij de invloed van culturele mediadeals een stuk drastischer ingeschat, dan wat onze analyse doet uitschijnen. Al bij al valt de situatie in cultureel Vlaanderen best nog wel mee. Heel wat mensen hebben hun twijfels bij de objectiviteit van de Vlaamse pers, en die kritische blik is voor een stuk terecht, want er wordt wel degelijk heel wat druk uitgeoefend op onze media. (...) Maar in de culturele sector lijkt die druk nog relatief beperkt."

Daarnaast, collega Idrissi, haalt u de 'nieuwe marketingformules' aan waarbij het onderscheid tussen gesponsorde en redactionele content niet meer zo duidelijk is. Maar ook daar denk ik dat we voorzichtig moeten zijn alvorens conclusies te trekken. Altijd. De ombudsman van De Standaard, Tom Naegels, schreef al een stuk waarbij hij zijn eigen krant waarschuwde om dit onderscheid zo snel en duidelijk mogelijk te maken. Maar ook wij moeten oppassen niet door te schieten in bezorgdheid.

Het is in de eerste plaats aan de redacties en de mediahuizen zelf om hierin de redactionele onafhankelijkheid te bewaken. Eigenlijk laat deze artikelenreeks net zien dat ze daar ook goed in slagen. Ik deel wel de bezorgdheid om de kleinere organisaties, en ik heb dan ook de volgende vraag, minister. In uw visienota Kunsten wil u meer samenwerking tussen de grote cultuurhuizen en kleinere organisaties, de grote huizen nemen de kleinere mee. Ziet u daarin dan ook de mogelijkheid tot package-deals of mediadeals, die hier wordt aangehaald?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik wil de heer Bajart bijtreden. Ik heb de artikelenreeks doorgenomen. De journalist concludeert dat de situatie in cultureel

Vlaanderen eigenlijk best meevalt. De redactionele invloed lijkt beperkt te zijn. De grootste invloed op berichtgeving vloeit vooral voort uit persoonlijke contacten. Er zijn niet direct bewijzen te vinden dat er contractueel sprake zou zijn van redactionele beïnvloeding.

Maar je moet dit wel in het oog houden. We moeten daar echter niet te ver in gaan. Het is logisch dat huizen die door de budgettaire context onder druk staan, proberen om hun producten zo goed mogelijk naar voren te brengen.

Mijn collega had het al over de grote huizen die de kleinere moeten meenemen in hun slipstream. Zij kunnen een voorbeeld zijn. Of kijk naar Antwerpen, waar men een package deal maakt voor alle spelers in het Antwerpse: ook dat zou een mogelijkheid kunnen zijn.

Zoals de artikelenreeks het aangeeft: het is niet van die aard om nu onmiddellijk maatregelen te eisen. Dat heeft mijn collega ook niet gezegd.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil mij aansluiten bij de bekommernissen die verschillende collega's geuit hebben.

Het is ten eerste van ontzettend groot belang voor veel cultuurhuizen om een goede samenwerking met de VRT te hebben. Met spotjes aankondigen, gratis tickets, ...: promotioneel is dat van essentieel belang. Maar ook qua waardering voor het evenement of de manifestatie is de samenwerking met de VRT belangrijk. Laat ons daar dus alstublieft niet op afkorten, want het is zo nodig voor de sector om 'airplay' te hebben. En dat geldt net zo goed voor een schlagerfestival op Radio 2 als voor een klassieke concertreeks waarvoor met Klara wordt samengewerkt.

Mijn tweede bekommernis dan: het is waar dat de VRT in belangrijke mate aandacht heeft voor de grotere evenementen. In die zin is de bezorgdheid van de kleinere huizen, die ook vaak waardevolle dingen doen, terecht. Ik ben zelf ook betrokken geweest bij een aantal van die afspraken met de VRT. Dat gebeurde vanuit kleinere cultuurhuizen, en met succes. Het zijn dus niet altijd alleen de grote. Zeker wat betreft Radio 1, maar nog meer Klara, is er een grote aandacht voor het niet-populaire of het minder vanzelfsprekende deel van de kunsten. Dat vind ik een belangrijke stap.

Als er deals zijn met financiële transacties of met mediaruil – wat meestal de gebruikte techniek is: aankondigingen in ruil voor advertenties, enzovoort – dan moet de openbare omroep daarin wel transparant zijn. Maar ik wil niet dat we de kleine kwalen, die we hier en daar aantreffen, inzetten om de grote waarde die ze hebben ongedaan te maken. Ik wil niet dubbelzinnig zijn. Ik pleit voor transparantie, maar ik pleit ook voor de samenwerking tussen de openbare omroep en de cultuurwereld. Het is een heel belangrijke samenwerking. Als we die zouden verliezen, zouden we ver achteruitgaan.

Minister, er moet niet alleen over de deals zelf transparantie zijn. Het is niet altijd duidelijk – en ik spreek uit ervaring – waarom men wel een partnership met A en niet met B verkiest. Soms zijn daar, vanuit het culturele veld, geen objectieve verklaringen voor te geven. Soms speelt daar sentiment of betrokkenheid of gevoel.

Ik wil het in elk geval niet negatiever benaderen dan nodig is. Ik pleit wel voor voorzichtigheid en transparantie bij samenwerking met commerciële actoren uit de evenementsector. Dat heb je ook, ook met de VRT. Daar spelen commerciële belangen voor een actor, terwijl de openbare omroep een openbare functie heeft voor iedereen. Dat is van een ander kaliber, een ander gehalte. Dat vereist een andere techniek van samenwerking.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De sector als geheel heeft mij over deze bekommernissen nog niet gecontacteerd, al is dit thema enkele maanden geleden wel zijdelings aan bod gekomen tijdens een gesprek met festivalorganisatoren.

Ik verneem van Medialaan en SBS Belgium dat zij geen afspraken hebben met grote of kleine cultuurhuizen. De VRT heeft wel een aantal samenwerkingen met de cultuursector.

De VRT meldt mij dat mediaruil bij haar steeds gescheiden is van redactionele aandacht in de programma's. De VRT behoudt in alle gevallen redactionele autonomie. Dat betekent dat de programmamakers steeds zelfstandig beslissen over de inhoud van hun programma's.

De VRT rapporteert elk jaar in haar jaarverslag over haar cultuuraanbod en over het samenwerken met de cultuursector. De omroep bezorgt ook alle noodzakelijke informatie ter zake aan de Vlaamse Regulator voor de Media. Die is immers belast met de uitvoering van een toezichtsoopdracht over de uitvoering van de beheersovereenkomst van de VRT.

Eventuele afspraken die grote en kleine cultuurhuizen hebben met mediaspelers worden door mijn administratie niet systematisch opgevolgd. Het lijkt me niet onwaarschijnlijk dat kleinere spelers hier soms moeilijker aan bod komen.

Het idee van dergelijke package deals waarvan de vraag gewag maakt, lijkt me niet onmiddellijk evident. Het gaat voorbij aan de basisidee die normaliter ten grondslag ligt aan ruilsponsoring. Ik verklaar mij nader: beide contracterende partijen sluiten een overeenkomst waarbij ze elkaar diensten aanbieden die een gelijkwaardige economische ruilwaarde hebben. Beide prestaties worden boekhoudkundig door hen gefactureerd zonder dat er daarom effectief geld van de ene partij naar de andere vloeit. Er is wel een geldstroom als een van beide partijen geen btw kan recupereren, wat vaak het geval is wanneer de culturele partner een vzw is. Die vzw betaalt dan de btw op de waarde van de dienst die de mediapartner in ruil verricht. Op die manier kan de culturele partner tegen de boekhoudkundige kost van enkel de btw een mediacampagne financieren die veel duurder is dan wat ze zelf financieel aankan, door tegenover de aangeboden media-aandacht evenwaardig genoemde diensten in ruil te schenken, bijvoorbeeld – en meestal – tickets.

Het lijkt daarom weinig logisch dat een overheid advertentieruimte zou krijgen van een mediapartner in ruil voor tickets van organisaties die door die overheid gesubsidieerd worden. Als niet-mediapartner zou in dat geval de overheid de btw op de geleverde mediaprestaties moeten betalen, als ze die btw niet zelf kan recupereren. En hoe zouden de tickets van de adverterende organisaties in kwestie bij de mediapartner moeten terechtkomen? De vraag is met andere woorden terecht, maar het antwoord is veel complexer.

Wat de VRT betreft, kan ik u melden dat die samenwerkt met heel veel partners. Zo waren er bijvoorbeeld met betrekking tot muziek alleen al in 2014 meer dan vijfhonderd samenwerkingen met allerlei organisaties. In de meeste gevallen ging het om mediapartnerships. Soms worden er ook nog uitzendingen op locatie aan gekoppeld. Zulke samenwerkingen worden initiatief per initiatief ingeschat en in een overeenkomst verwerkt.

Packagedeals, waarbij een overeenkomst gesloten wordt met één partner, die op zijn beurt andere organisaties meeneemt, sluit de VRT momenteel niet. Elk initiatief wordt apart ingeschat. Parameters zijn daarbij onder meer: sluit het initiatief aan bij het profiel van een merk en/of net, leeft het initiatief bij de

mediagebruikers en/of de luisteraars en wil de organisator de VRT er graag bij om de uitstraling te vergroten?

Op vraag van grote cultuurhuizen en grote concertorganisatoren sluit de VRT soms wel een structurele overeenkomst af per jaar, maar binnen die overeenkomst kiest de VRT dan weer zelf de initiatieven die worden ondersteund.

Voorzitter, aangezien er in de komende commissievergaderingen geen specifieke vraag over Jazz Middelheim wordt gesteld, ga ik daar even op in, want dat was ook wel enigszins de aanleiding voor de vraag. Het woord 'packagedeal' is wel gebruikt door de schepen van de stad Antwerpen naar aanleiding van Jazz Middelheim, maar dan veeleer in overdrachtelijke zin. De VRT beschouwt dat als een uitnodiging om met de stad Antwerpen te gaan praten over samenwerkingen met betrekking tot tal van initiatieven in het culturele veld. Ik heb ook met de schepen daarover al contact gehad, om ervoor te zorgen dat we de juiste oplossing kunnen vinden voor een festival als Jazz Middelheim, waarvan iedereen zal erkennen dat het een zeer goed festival is. Met andere woorden, ofwel wordt er in die dynamiek van de stad en bredere initiatieven met de VRT een oplossing gevonden, ofwel zullen we nog altijd moeten zoeken naar een veilige haven voor dit festival binnen het Kunstendecreet. Dat ligt wel enigszins voor de hand. Daarom heb ik u een breder antwoord willen geven, terwijl de ontstaansgeschiedenis particulier is.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Voorzitter, ik wil eerst op de collega's antwoorden die enigszins minimaliserend doen over mijn vraag. Ik heb ook niet gezegd dat ik aan de alarmbel trek. Het is een bekommernis die ik hier op tafel leg en waarover ik graag de mening van de minister zou willen. Ik meen dus dat mijn vraag hier wel terecht is.

Minister, het is eigenlijk een heel moeilijk iets, want het is eigenlijk heel moeilijk om aan te duiden waar er precies iets fout loopt. Stel dat je als groot cultuurhuis in Brussel een sponsordeal hebt met een krant als De Morgen. Als die afspringt en je merkt dat er heel wat minder artikels over jouw huis verschijnen, kan je dan zeggen dat dit te maken heeft met het afspringen van die sponsordeal? Natuurlijk kan je dat niet bewijzen, maar het heeft wel gevolgen. Het lijkt me dus wel belangrijk dat daarover wordt gesproken. U hebt heel wat voorbeelden aangehaald van de VRT. Dat was eigenlijk niet mijn bedoeling. Het is een veel ruimer debat, dat niet alleen over de VRT gaat. Het is heel gemakkelijk het te hebben over packagedeals met grote en kleine instellingen. Zoiets doen is technisch veel ingewikkelder dan het lijkt. Ik denk echter toch wel dat er ergens een opening is. U hebt er zelf voor gepleit dat de grote instellingen veel meer zouden instaan voor de kleinere. Er moeten afspraken worden gemaakt ter zake. We zullen nog wel zien hoe dat gaat evolueren, maar ik meen dat men ter zake wel eventueel mee kan sturen. Het gaat er niet alleen over om die kleinere instellingen een dak boven het hoofd te geven. Men kan ook meer structureel gaan nadenken over die packagedeals. Ik weet ook niet wat de oplossing ter zake precies kan zijn, maar ik denk dat er misschien wel een mogelijkheid op tafel ligt.

Ten slotte ben ik zeer blij met uw opmerkingen over Jazz Middelheim. Ik denk dat dit ook niet ter discussie staat. Ik ben heel blij dat er naar een oplossing wordt gezocht, en als het niet via Antwerpen kan, dan via Brussel. Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik wil even terugkomen op uw antwoord. Ik ben heel blij met wat u op het einde hebt gezegd. Dit is niet nieuw. We delen dat engagement en die bekommernis wat jazz betreft, en in het bijzonder wat Jazz Middelheim betreft. Als we daar allemaal samen aan werken

en inderdaad wel alle mogelijkheden bekijken en openhouden, dan ben ik er zeker van dat we tot een goede en duurzame oplossing kunnen komen in dezen. U hebt het in uw antwoord ook gezegd: als huizen sponsorovereenkomsten, deals maken, dan moet er een meerwaarde zijn voor de beide partijen. Dat lijkt me heel belangrijk. Om nog eens terug te komen op het idee in Antwerpen, dat gaat eigenlijk net daarover. In dit geval ging het inderdaad ook over mediadeals met de VRT. De VRT heeft haar culturele opdracht. Anderzijds is er een ongelooflijk rijk en divers cultuuraanbod in Antwerpen. Men moet elkaar daarin kunnen vinden, om grote en kleinere initiatieven, om de diversiteit van dat cultuuraanbod beter te promoten en in beeld te brengen. Ik denk dat we dan al heel ver staan. Ik wil u dan ook oproepen daar ook in de verdere besprekingen over en voorbereidingen op de beheersovereenkomst met de VRT verder over na te denken, en met de VRT het gesprek aan te gaan over de vraag hoe we ook daarmee in de toekomst op een goede en – de collega's hebben het aangehaald – transparante manier verder kunnen omgaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de erkenning van nieuwe sociaal-culturele bewegingen – 2109 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, in februari vond in deze commissie een geanimeerd debat plaats over een open brief van 29 erkende sociaal-culturele bewegingen. In deze brief klaagden die organisaties aan dat de helft van hen een subsidie had gekregen die lager lag dan de decretale minimum-subsidie van 111.500 euro. Nu zij net hun nieuwe financiële behoefteplannen op tafel hadden gelegd, riepen zij u dan ook op om voortaan de adviezen van de adviescommissies te honoreren en aan alle erkende bewegingen de minimum-subsidie toe te kennen.

In deze beleidsperiode kunnen bovendien vijf nieuwe sociaal-culturele bewegingen erkend worden. U vertelde in de commissie in februari dat veertien organisaties zich hiervoor kandidaat stelden, met name Ouders van verongelukte kinderen (OVK), Labo vzw, Oxfam Solidariteit, Miex, ATD Vierde Wereld, Palestina Solidariteit, Autopia, Vrouwenoverlegkomitee (VOK), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), Touché, G&W, kliQ, CleanTechPunt en LETS Vlaanderen. Voor 15 september moet u beslissen welke van deze organisaties op een erkenning kunnen rekenen.

Enkele collega's in deze commissie vroegen zich hardop af of er in de huidige budgettaire context überhaupt ruimte is voor de erkenning van nieuwe sociaal-culturele bewegingen. U gaf toen toe dat u rekening zou moeten houden met de financiële beperkingen alsook met de plannen van de huidige erkende organisaties waarin veelal om meer middelen wordt gevraagd. U gaf ook aan op de langere termijn werk te willen maken van een nieuw, stimulerend beleidskader voor sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Volgens de website van het Agentschap voor Sociaal-Cultureel Werk moest voor 1 mei een preadvies van de adviescommissie aan de veertien aanvragers worden toegezonden. Tot 15 mei konden zij verhaal indienen tegen het advies.

Minister, hebben alle aanvragers ondertussen een preadvies ontvangen? Hoeveel positieve en negatieve adviezen zijn er uitgebracht? Zijn er organisaties die verhaal hebben ingediend tegen het uitgebrachte advies?

Kunt u al zeggen hoeveel organisaties deze beleidsperiode erkend zullen worden als sociaal-culturele beweging? Zal het mogelijk zijn om alle erkende sociaal-culturele bewegingen voortaan de decretale minimumsubsidie te geven?

Kunt u al iets meer zeggen over het nieuwe beleidskader dat u voor de sector ontwikkelt? Hebben deze plannen al invloed op de huidige erkenningsronde?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Een tijdje geleden heb ik het hier gehad over de open brief van een aantal erkende sociaal-culturele bewegingen. Minister, u hebt tot 15 september tijd om te beslissen welke organisaties een erkenning krijgen. U hebt duidelijk aangegeven dat het kader van het decreet zal worden herzien waarbinnen sociaal-culturele verenigingen worden erkend en betaald. Als er nieuwe bewegingen bij komen, dan zal er minder geld zijn voor elke beweging, tenzij ik me schromelijk vergis. Vraag is ook of men nog tussentijds kan instappen. *(Opmerkingen van minister Sven Gatz)*

Niet dus.

In dat geval moet men strenger selecteren. Ofwel geeft men aan elke vereniging een kruimel en een halve boterham, ofwel geeft men middelen waarmee een vereniging goed werk kan leveren. Als het budget niet proportioneel toeneemt, zit men met een probleem.

Gaan wij inderdaad bewegingen erkennen? Wanneer we dat doen, moeten we hun ook middelen geven. Zijn die middelen voorhanden?

Of pakken we de zaken anders aan en hertekenen we eerst het kader? Maar dan treedt de regeling pas in 2020 in werking, als ik het goed begrijp. Als we eerst het kader maken, zou een tussentijdse instap misschien mogelijk kunnen zijn. Dat zou een oplossing kunnen zijn, maar is dat ook mogelijk? In dat geval is het natuurlijk niet leuk dat die bewegingen nog langer moeten wachten.

De heer Bart Caron (Groen): Dit is een pertinente vraag. Het gaat hier over de vraagronde nu en die van de toekomst. Die hebben een effect op elkaar.

Het verhaal van de sociaal-culturele bewegingen is de voorbije jaren al serieus ingedijkt. Nu zijn er een aantal sociaal-culturele bewegingen die een lager bedrag ontvangen dan het decretaal bepaalde minimumbedrag. Dat geeft al aan dat er een ongelofelijke druk bestaat op dat budget. Het probleem is niet dat men zoals in de kunsten kan zeggen dat er een soort van spreiding moet zijn tussen verschillende thema's of onderwerpen. Die veertien organisaties zijn nog niet of minder thematisch vertegenwoordigd in het brede veld van sociaal-culturele bewegingen. Ik vrees dan ook dat dit niet goed zal aflopen. Dit is geen uitspraak over uw beleid, maar rekening houdend met de huidige context en beslissingen, ben ik niet optimistisch.

Minister, in de sliptestream van de heer Meremans zou ik willen voorstellen om, indien er geen middelen zijn om een aantal van deze waardevolle organisaties te ondersteunen en gelet op het feit dat u op middellange termijn een nieuw decretaal kader aankondigt voor het sociaal-cultureel werk, een beslissing te nemen die een minder lange periode omhelst. Zo ontstaat er voor organisaties die nu niet meekunnen, een andere mogelijkheid over pakweg twee jaar en niet over pakweg vijf jaar.

De dynamiek die een sociaal-culturele beweging ontwikkelt, kun je wel een tijd rekken zonder subsidie of door te overleven met andere inkomstenbronnen. Maar je ontwikkelen als je vijf jaar op je ontwikkeling moet wachten, dat is niet realistisch. De meeste van die organisaties zullen daar veel pijn door lijden.

Let op, ik zeg niets over alle veertien. Ik wil daar geen uitspraken over doen. De beoordelingscommissie moet haar werk doen. Maar de situatie was al jarenlang geblokkeerd, en er is geen echt financieel perspectief. U hebt ons bij de begrotingstoelichting toch heel erg gewaarschuwd voor de budgettaire toestand van de Vlaamse overheid.

Een nieuw kader zou misschien een oplossing kunnen bieden. Misschien zouden we de nieuwe erkenningen beter tijdelijk maken, al levert dat decretaal werk op. Ik zou liever een beetje perspectief geven voor eventueel twee jaar, dan een definitief njet voor vijf jaar aan waardevolle organisaties. Dat is een suggestie, die constructief bedoeld is, en rekening houdt met de realiteit. Ik denk niet dat ik me populair maak bij de sector en bij de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV) door dat te zeggen. Maar ik heb genoeg realisme om te weten dat hier niet geldt: 'the sky is the limit'. De toren van Babel gaan we dit jaar niet bereiken, met de budgetten voor cultuur. Ik stel voor om in die richting te gaan, zodat we de budgetten niet voor vele jaren blokkeren.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Zoals ik in de commissie in februari al heb verteld, hebben inderdaad veertien organisaties een aanvraag tot erkenning als beweging ingediend. In overeenstemming met de decretale bepalingen, is het preadvies voor 1 mei 2015 naar alle veertien verstuurd.

Zoals u terecht aangeeft, mevrouw Idrissi, bepaalt de procedure dat de organisaties de mogelijkheid hadden om tot 15 mei 2015 een verhaal in te dienen bij de administratie, maar ook dat zij tijdens de verhaalprocedure hun dossier mondeling kunnen komen toelichten bij de adviescommissie. De adviescommissie moet de verhaalschriften behandelen voor 1 juli 2015. Ik kreeg en zal ook voor die datum geen beoordelingsadvies van de commissie ontvangen. Daarin is in dit stadium niet voorzien. Ik wil de procedure, die momenteel lopende is, niet doorkruisen door voorlopige uitspraken te doen. De commissie moet haar werk volledig kunnen afronden, vooraleer ik bijkomende informatie geef.

Twaalf van de veertien organisaties hebben een verhaal ingediend. Eén organisatie liet expliciet weten geen verhaal te zullen indienen.

Het is te vroeg om te zeggen hoeveel organisaties deze beleidsperiode erkend zullen kunnen worden. Ik wacht, zoals gezegd, daarvoor op het advies van de commissie na behandeling van de verhaalschriften. Het decreet bepaalt dat er maximaal vijf nieuwe bewegingen kunnen worden erkend en dat ik hierover voor 15 september 2015 moet beslissen.

Ik wil maar al te graag de erkende bewegingen de decretaal vastgelegde minimumsubsidie geven, maar wij botsen daarbij op een decreet dat zeer moeilijk – om niet te zeggen 'nauwelijks' – instroom en/of uitstroom toelaat. En uiteraard botsen wij ook op de beschikbare financiële middelen. Maar ook hier wacht ik het verloop en de resultaten van de procedure af, om op basis daarvan integraal te bekijken of er financiële ruimte is om tegemoet te komen aan de decretale minimumsubsidie voor erkende bewegingen.

In de beleidsnota heb ik al gesteld dat het beleidskader voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk deze legislatuur zal worden aangepast. Met mijn kabinet werk ik hiervoor momenteel een startnota uit. Het is echter nog te vroeg om hierover meer concrete informatie te geven, laat staan om hierdoor de huidige erkenningsronde te laten beïnvloeden.

Ik dank u voor uw constructieve suggesties om, laten we zeggen, uit deze catch 22 te komen. We weten dat 15 september voor mij een belangrijke datum is.

Daarnaast zullen eind september zowel het Cultuurforum als het Burgerkabinet een insteek voor de toekomst geven, dus niet over de lopende dossiers, maar voor het nieuwe kader. Dat zou zich moeten vertalen in de beleidsbrief van oktober-november, en de opstart van de hervormingen in 2016.

U suggereert twee technieken van overgangsmaatregelen, lichtjes verschillend, maar met dezelfde bedoeling, mijnheer Meremans en mijnheer Caron. Ik wil er zeker rekening mee houden. Ik zal me erover beraden, en wel tijdig, want we kennen allemaal de deadlines in september. Dank u voor de constructieve openingen, om het draagvlak voor deze niet al te gemakkelijke procedure mee te vergroten.

Mevrouw Idrissi, het spijt me dat ik niet concreter kan antwoorden, omdat ik niet wil tussenkomen in een lopende procedure. Maar ik heb de politieke draagwijdte van uw vraag goed begrepen.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het klopt, ik ben er niet veel wijzer door geworden. Ik had gehoopt dat u minstens zou zeggen hoeveel negatieve adviezen er zijn. Dan weet ik al ongeveer in welke richting u gaat in september.

Ik ben het niet eens met de suggestie van de heer Meremans. Dat hadden we dan vroeger kenbaar moeten maken aan alle mensen die de moeite hebben genomen om een dossier in te dienen en er vandaag nog altijd van uitgaan dat er een mogelijkheid is. Plat gezegd, dat is met de mensen hun voeten rammelen. Dat vind ik niet correct.

In dat opzicht moet u ook, minister, u snel beraden over wat u gaat doen. Als er geen nieuwe verenigingen zullen worden erkend vanwege financiële redenen, laat het dan heel snel weten. Als u de procedure laat lopen, en dat zegt op het einde, zou ik dat onkies vinden. De suggestie van de heer Caron zou een goede tussenoplossing kunnen zijn.

Toen we daarnet stemden over de begroting, heeft de heer Caron op het einde een lofzang gehouden, hij heeft zich zelfs onthouden. Wij hebben ons niet onthouden, net om dit soort zaken. We weten dat wat er allemaal zit aan te komen niet fraai is, dat dergelijke organisaties die zo belangrijk zijn voor de samenleving, er de dupe van zullen zijn.

Ik ben het niet dus niet eens met die lofzang van u, mijnheer Caron, ook al weet ik dat de minister heel veel goede pogingen onderneemt, maar het algemene plaatje ziet er voor mij niet goed uit. Ik hoop van ganser harte dat de procedure ernstig zal worden genomen en dat de nodige erkenningen zullen volgen. Tegenover goede, valabele dossiers, moeten correcte maatregelen staan.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, ik dank de minister voor zijn openheid. Enfin, ik heb er alle begrip voor, maar volgens mij moet het sociaal-culturele kader worden herbekeken. We moeten ook eerlijk zijn tegenover verenigingen. We moeten uitleggen dat we ze een erkenning geven op basis van een oud kader en dat het over vier of vijf jaar helemaal anders zal zijn. Het is moeilijk, dat begrijp ik wel. Ik ben wel bereid om te zoeken naar een tussenoplossing, maar tegelijk moeten we werk maken van het herzien van het kader.

We moeten toch eerlijk zijn. We kunnen zeggen dat er een enorme rijkdom aan bewegingen is in Vlaanderen. Ik vind dat ook, maar we moeten toch durven toegeven dat we scherper moeten selecteren. Ik weet het wel, het is niet cool om dat te zeggen, het is veel toffer om tegen het veld te zeggen: er is rijkdom, jullie

zijn fantastisch, kom er maar allemaal bij. Maar dat is gewoonweg niet eerlijk. Dat kan misschien het spel van de oppositie zijn, maar ik vind het niet eerlijk.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): U moet nu duidelijk zijn, u moet niet met hun voeten spelen.

De heer Marius Meremans (N-VA): Inderdaad, mevrouw Idrissi, maar spelen we dan niet met de voeten van iemand anders als we zeggen dat we ze zullen subsidiëren op basis van een kader? Als dat kader over vier jaar helemaal veranderd is, dan staan ze daar ook! *(Opmerkingen van mevrouw Yamila Idrissi)*

We zullen de discussie moeten voeren. We zullen hier bikkelen over de toekomst van de sociaal-culturele bewegingen. Ik ben gewonnen voor een tussenoplossing, maar dan moeten we echt beginnen nadenken over het nieuwe kader.

De heer Bart Caron (Groen): Mevrouw Idrissi, uw vraag gaat eigenlijk over budgetten vanaf 2016. Mijn stemgedrag van daarnet ging over de begrotingscontrole van 2015. Ik wil toch even de puntjes op de i zetten wat dat betreft.

Minister, u weet dat als er met bloemen wordt gegooid, er vaak een pot achterna komt... Ik neem mijn woorden zeker niet terug, ik wil enkel een nuancering aanbrenge.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Mijnheer Meremans, uiteraard zullen we het hier nog heel veel hebben over de sociaal-culturele bewegingen en het grote kader. Maar laten we dat dan op een rustige manier doen en laten we er vooral niet over bikkelen, want daarvoor is het verenigingsleven me veel te veel waard. *(Opmerkingen van de heer Marius Meremans)*

De heer Bart Caron (Groen): Mijnheer Meremans, ik wil ook nog even mijn groene rol spelen. *(Opmerkingen van de heer Marius Meremans)*

Weet u, ik ben wat subsidies betreft voor een eerlijke en strenge selectie, maar we moeten uitgaan van wat waardevol is in de sociaal-culturele wereld. We mogen niet uitgaan van numeriek denken, wel van wat waardevol is, want dat moet we als samenleving ondersteunen.

Er is een verschil tussen de sociaal-culturele bewegingen en de kunsten. We kunnen zeggen dat er veertig theatergezelschappen zijn, maar dat we het ook wel met dertig kunnen doen. We kunnen echter niet zeggen dat we veertig verenigingen hebben, maar dat het met dertig ook wel zal gaan. Zo werkt het daar niet, dat is een groot verschil. Ik wil de waardering voor het sociaal-cultureel werk als eerste uitgangspunt nemen. Misschien moet er intern worden herverdeeld, dat kan allemaal, maar ik wil niet uitgaan van een louter mathematische benadering.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik verzet me tegen het idee van 'numeriek', van 'een elftal' en van dergelijke toestanden. Ik heb dat allemaal al eens gelezen. En ik wil zeker en vast ook niet arrogant overkomen, ook dat heeft men me al eens verweten.

Ik wil gewoon zeggen dat het uit liefde is voor het sociaal-culturele werk dat we moeten zien dat het landschap beheersbaar blijft. Je kunt mensen ook dingen beloven die je niet kunt realiseren, en daar ben ik dus tegen! Ik ben voor een realistische politiek die mensen perspectief biedt.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Dat beloven, bent u nu wel aan het doen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank u voor de discussie, ze bewijst de complexiteit van de verschillende perspectieven op hetzelfde onderwerp. Ik zit zoals u weet in een procedure 'de lege lata'. We hebben zoals gewoonlijk grote plannen en ik meen dat we wel een draagvlak zullen vinden 'de lege ferenda'. We zullen er het best mogelijke evenwicht in vinden, meer kan en wil ik u niet garanderen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.